

വേസ്റ്റ് ആക്കാതിരിക്കൂ (പാഴാക്കാതിരിക്കൂ), വേയിറ്റ് കുറയ്ക്കൂ (ഭാരം കുറക്കൂ)

ശബ്ദത്തിനുപരിയായി തന്റെ നിരാകാരി സ്റ്റേജും ആകാരി സ്റ്റേജും, എവിടെയാണോ സൂചനകളുടെ ഭാഷ കൂടുതൽ നടക്കുന്നത്, ആ രണ്ടു സ്ഥിതികളിലും സാകാരി സൃഷ്ടിയിലുള്ളതുപോലുള്ള ശബ്ദമില്ല -അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദത്തിനുപരിയായ സ്ഥിതി നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? നാവിലൂടെ കേൾക്കുക, കേൾപ്പിക്കുക ഇതിനു മുകളിൽ തന്റെ ചിന്തകളിലൂടെ അഥവാ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ അഥവാ വൈഭ്രഷണി ലൂടെ അഥവാ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ അനുഭവങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തിലൂടെ ഏതെങ്കിലും ആത്മാക്കളുടെ സേവനം ചെയ്യുക അതായത് കേൾപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും പരിചയം കൊടുക്കുന്നതിന്റെയും സംബന്ധം ചേർക്കുന്നതിന്റെയും അനുഭവി ആണോ? വാക്കുകളിലൂടെ സംബന്ധം ചേർക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവി ആണല്ലോ അതു പോലെ ചിന്തകളിലൂടെ അഥവാ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ അനുഭവങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തിലൂടെ ഈ ആത്മാക്കളുടെ സേവനം ചെയ്യൂ എന്നു നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചാൽ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ അതോ വാക്കുകളിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളോ? ഏതുപോലെ വാക്കുകളിലൂടെ ആത്മാക്കളെ അച്ഛനുമായി സംബന്ധം ചേർക്കുന്നതിനു യഥാക്രമം നിമിത്തമായി തീരുന്നുവോ അതുപോലെ തന്റെ സൂക്ഷ്മ സ്ഥിതി അഥവാ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ സ്ഥിതി അഥവാ മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യ സ്ഥിതിയിലൂടെ, ആത്മാക്കൾക്ക് അവരവരുടെ സ്ഥിതിയുടെ അഥവാ ബാബയുമായുള്ള സംബന്ധത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലുള്ള ശക്തിശാലിയായ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ, വൈഭ്രഷണന്റെ അനുഭവം സ്വന്തം ശക്തിസ്വരൂപത്തിന്റെ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ നൽകുവാൻ സാധിക്കുമോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമയം സമീപത്താകുന്നതിനനുസരിച്ച് പാണ്ഡവ സൈന്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവം ഗുപ്ത രൂപത്തിൽ പരന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സേവനത്തിന്റെ രൂപരേഖ സമയത്തിനനുസരിച്ച് സേവനത്തിനനുസരിച്ച് തീർച്ചയായും പരിവർത്തനപ്പെടും. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് സയൻസിലൂടെ ഓരോ വസ്തുവും എണ്ണത്തിനു പകരം ഗുണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നുവോ, അത്രയും ചെറിയ വസ്തുക്കളാണ് നിർമ്മിക്കുന്നത്, ചെറുതെങ്കിലും ശക്തി കൂടുതൽ സംഭരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, മധുരത്തിന്റെ വിസ്താരത്തെ കൽക്കണ്ട രൂപത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. വിസ്താരത്തെ സാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നു, അതുപോലെ പാണ്ഡവ സൈന്യം അതായത് സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ, ആരാണോ ഒരു മണിക്കൂറിന്റെ പ്രഭാഷണം കൊണ്ട് ആർക്കെങ്കിലും പരിചയം കൊടുക്കുന്നത്, അവർക്ക് ഒരു സെക്കന്റിൽ ശക്തിശാലിയായ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ, ശക്തിശാലിയായ സ്റ്റേജിലൂടെ, മംഗള ഭാവനയിലൂടെ, ആത്മീക ഭാവത്തിലൂടെ സ്മൃതി നൽകുവാൻ സാധിക്കുമോ അഥവാ സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യമാണുള്ളത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകുന്നതിനുവേണ്ടി രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയുണ്ട്, ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ വിശേഷ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയാണ്. ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അറിയാമോ?

ഒന്ന് നാലു ഭാഗത്തും ഒരു വസ്തുവും പാഴാക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുക രണ്ട് ഭാരം കുറക്കുക. ലോകർ ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം കുറക്കുന്ന കാര്യം പറയുന്നു, എന്നാൽ ബാപ്ദാദ ആത്മാവിനു മേലുള്ള ഭാരം, ആ ഭാരം കാരണം ഉയർന്ന സ്റ്റേജിന്റെ അനുഭവം കിട്ടുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് ആ ഭാരം കുറക്കൂ. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ വിശേഷ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കൂ. തന്റെ ശക്തികളും സമയവും പാഴാക്കുന്നതു കാരണം സംഭരിക്കപ്പെടുന്നില്ല, സംഭരിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ സന്തോഷത്തിന്റെ അഥവാ ശക്തിശാലിയായ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഏതുപോലെ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് വിശ്വമംഗളകാരിയാകാനുള്ള പരിപാടിയുണ്ടോ, അതുപോലെ സമയവും ശക്തികളും സ്വയത്തെ പ്രതി മാത്രമല്ല അനേക ആത്മാക്കളുടെ സേവനത്തെ പ്രതി കൂടി സ്റ്റോക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അഥവാ പാഴായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വയത്തിനു പോലും നിറവിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ഗവൺമെന്റും സമ്പാദ്യത്തിന്റെ സ്കീമുകൾ ഇറക്കുന്നു. അതുപോലെ സ്വയത്തെ പ്രതി സമയത്തിലും ശക്തിയിലും ആവശ്യമായ ഇക്കണോമി പാലിച്ച് സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ട് കാരണം വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളും നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ പരിവാരമാണ്. പരിവാരം എത്രത്തോളം വലുതാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം ഇക്കണോമിയുടെ ചിന്തയും ഉണ്ടാകുന്നു.

നിങ്ങളുടേതുപോലൊരു വലിയ പരിവാരം വേറേ ആർക്കുണ്ട്? അപ്പോൾ എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും മുന്നിൽ നിർത്തി, സ്വയത്തെ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനാർത്ഥം നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി തന്റെ സമയവും

ശക്തിയും കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കും.മാസ്റ്റർ രചയിതാവിന്റെ സ്ഥിതി സ്മൃതിയിൽ വരാറുണ്ടോ അതോ സ്വയത്തെ പ്രതി കുറച്ച് സമ്പാദിച്ചു, അതു കഴിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ചു കഴിച്ചു, കുറച്ചു പാഴാക്കി -അങ്ങനെ അലസരായി നടക്കുകയാണോ. അതുകൊണ്ട് തന്റെ സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും ബജറ്റുണ്ടാക്കും. ഇത്രയും വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം എടുക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ, അഥവാ സമ്പാദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കാര്യം എങ്ങനെ സഫലമാക്കുവാൻ സാധിക്കും.ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് നടക്കുക തന്നെ വേണം -ഇത് ജ്ഞാനത്തിന്റെ കാര്യം. എന്നാൽ ഡ്രാമയിൽ എനിക്കും നിമിത്തമായി മാറി സേവനം ചെയ്ത് ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തി എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഈ ലക്ഷ്യം വച്ച് ഓരോ ഖജനാവിന്റെയും ബജറ്റുണ്ടാക്കും. ബജറ്റിൽ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കേണ്ടതെന്താണ്? സ്റ്റോഗൻ ഓർമ്മയുണ്ടോ? "കം വർച്ച് ബാലാനശീൻ". ഓരോ ഖജനാവും പരിശോധിക്കു എത്രത്തോളം സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്? അത്രയും സമ്പാദ്യം കൊണ്ട് പരിധിയുള്ള ആത്മാക്കളുടെ സേവനം നടക്കുമോ അതോ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം നടക്കുമോ? ഓരോ വിഷയവും പരിശോധിക്കു, ഓരോ വിഷയത്തിലും ഓരോ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകുവാൻ സാധിക്കുമോ, അതോ ജ്ഞാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ, ധാരണയിലൂടെ സാധിക്കില്ലേ? ഫുൾ പാസാകണമെങ്കിൽ ഓരോ വിഷയത്തിലും ഓരോ സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ഫുൾപാസാകില്ല പക്ഷേ പാസാകും. ഒന്ന് ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാകുക, രണ്ടാമത്തെ സ്റ്റേജാണ് പാസാകുക. ആരാണോ ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാകാത്തത് വെറുതെ പാസാകുക മാത്രം ചെയ്യുന്നത്, അവർക്ക് ആ വ്യത്യാസത്തിൽ ധർമ്മരാജന്റെ ശിക്ഷകളിൽ കൂടി കടന്നു പോകേണ്ടതായി വരും അതായത് കുറച്ചെങ്കിലും ശിക്ഷകളുടെ അനുഭവത്തിൽ കൂടി കടന്നു പോകും. ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാകുന്നവർ മറ്റുള്ളവർ ശിക്ഷകളിൽകൂടി കടന്നു പോകുന്നത് കാണും, അതുകൊണ്ട് ഓരോ വിഷയത്തിലും ഫുൾ പാസാകണം -അതുകൊണ്ട് ഓരോ ഖജനാവും സ്വരൂപിക്കു, അതിന്റെ ബജറ്റുണ്ടാക്കു അതായത് പാഴാക്കാതിരിക്കു. ഓരോ സെക്കന്റും സങ്കല്പത്തെയും സ്വയത്തെയും ശക്തിശാലിയാക്കുന്നതിനു അഥവാ സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും സേവനത്തിനു വേണ്ടി കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കും.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ഭാരം കുറക്കും. ഒന്നാമത് കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിലെ ബാക്കി നിൽക്കുന്ന കണക്കുകളുടെ ഭാരം സമാപ്തമാക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്, എന്നാൽ ആ ഭാരം അത്ര വലിയ കാര്യമല്ല, ബ്രഹ്മണനായ ശേഷം ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്നു പറയിപ്പിച്ച് വിശ്വമംഗളകാരി അഥവാ വിശ്വസേവാധാരി എന്നു പറയിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം എന്തെങ്കിലും വികൽപങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാരം ആദ്യത്തെ ഭാരത്തെക്കാൾ നൂറിരട്ടിയായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള എത്ര പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരങ്ങൾ അവരവരുടെ സംസ്കാരത്തിനു വശപ്പെട്ട്, സ്വഭാവത്തിനു വശപ്പെട്ട്, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ബുദ്ധിയുടെ അഭിമാനത്തിനു വശപ്പെട്ട്, പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള സ്വാർത്ഥതയ്ക്കു വശപ്പെട്ട്, സ്വയത്തിന്റെ തൃപ്തിയ്ക്കു വശപ്പെട്ട്, ആലസ്യത്തിനും അലസതയ്ക്കും വശപ്പെട്ട് ഇതുവരെ എടുത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്? സദാ ഇത് ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം ജ്ഞാനി ആത്മാവെന്നു പറഞ്ഞ് അഥവാ സർവ്വീസബിൾ എന്നു പറഞ്ഞതിനു ശേഷം സർവ്വീസിനു പകരം ഡിസർവ്വീസാകുന്ന ഒരു കർമ്മമോ അന്തരീക്ഷം പരത്തുകയോ ചെയ്യരുത് കാരണം ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ ഡിസർവ്വീസ് പത്തു പ്രാവശ്യത്തെ സർവ്വീസിനെ ഇല്ലാതാക്കും. റബ്ബർ കൊണ്ട് മായുന്നതു പോലെ ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ ഡിസർവ്വീസ് പത്തു പ്രാവശ്യത്തെ സർവ്വീസിന്റെ സമ്പാദ്യത്തെ സമാപ്തമാക്കും. എന്നിട്ട് ഞാൻ വലിയ സേവനം ചെയ്യുകയാണ് എന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ സമ്പാദ്യമില്ല എന്നതിന്റെ ലക്ഷണം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അഭിമാനത്തിനു വശപ്പെട്ട് പുറമേ കേമനായി കാണിക്കുന്നു. ലക്ഷണമെന്താണ്? ഒന്ന് ഓർമ്മയിൽ ശക്തിയുടെയോ പ്രാപ്തിയുടെയോ അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. ഉള്ളിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകില്ല. ഓരോ സമയത്തും ഏതെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതിക്കോ വ്യക്തിക്കോ, പ്രകൃതിക്കോ, വൈഭവത്തിനോ വശപ്പെട്ട് സ്ഥിതി ഇളക്കത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും സന്തോഷവും ശക്തിയും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും നിമിത്തമായി തീരുന്നു. പുറമേ കാണപ്പെടുന്നത് അത്രയും സുന്ദരമായിട്ടായതിനാൽ അനേക ആത്മാക്കൾ യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കാതെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യവാനെന്നും പുരുഷാർത്ഥിയെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉള്ളിൽ തികച്ചും കൃഷ്ണത മറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും. പേരിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും സമ്പാദ്യം നിറയുമെങ്കിലും ഖജനാവുകളുടെ സമ്പാദ്യം, അനുഭൂതികളുടെ സമ്പാദ്യം തീർത്തും ശൂന്യമായിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ നാമ മാത്രമായിരിക്കും. കൂടാതെ ലക്ഷണമെന്തായിരിക്കും? അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾ സ്വയം വിഹ്നങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടുന്നത് കാരണം സേവന കാര്യത്തിൽ വിഹ്ന രൂപമായി തീരുന്നു. പേര് വിഹ്നവിനാശകൻ എന്നാണ് എന്നാൽ ആയി തീരുന്നതോ വിഹ്ന രൂപം. സമയം പ്രതി സമയം ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്കുമേൽ ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മാനസിക വ്യർത്ഥചിന്തനങ്ങൾ അഥവാ മാനസിക അശാന്തി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനേക രോഗങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ഭാരമുള്ളതിനാൽ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗത കുറയുന്നു. ഹൈ ജമ്പ് പോയിട്ട് ഒന്ന് ഓടുവാൻ പോലും സാധിക്കില്ല. അതു ചെയ്യും ഇതു ചെയ്യും എന്നു പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കും ഒന്നും സഫലമാകില്ല. മൂന്നാമത്തെ കാര്യം ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാരം ചുമക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ വിഘ്ന രൂപമായി ഡിസർവ്വീസിനു നിമിത്തമാകുന്നു, ബാബക്കായി അർപ്പിച്ച തന്റെ ശരീരവും മനസ്സും, സേവനാർത്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ധനവും വിഘ്നങ്ങൾ കാരണം പാഴായി പോകുന്നു അതായത് സഫലത പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല, പാഴാക്കി കളയുന്നതിന്റെ ഭാരം വേറേയും ഭാരം കയറുന്നു, അതുകൊണ്ട് പാപങ്ങളുടെ ഗഹനഗതി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കൂ. ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? പാഴാക്കാതിരിക്കൂ, ഭാരം കുറക്കൂ. ധർമ്മരാജപുരിയിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുൻപ് സ്വയത്തിന്റെ ധർമ്മരാജനാകൂ. പൂർണ്ണമായും തന്റെ കണക്കു പുസ്തകം പരിശോധിക്കൂ, പാപത്തിന്റെയും പുണ്യത്തിന്റെയും നീക്കിയിരുപ്പെത്രയെന്ന് നോക്കൂ, എത്ര സമ്പാദിക്കണമെന്ന് നോക്കൂ. വിശേഷമായിട്ട് സ്വയത്തെ പ്രതി പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ. പാപത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം സമാപ്തമാക്കൂ. പുണ്യത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. ബാപ്റ്റാദ കുട്ടികളുടെ സമ്പാദ്യം കണ്ട് സമ്പന്നരായി എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. (മഴ പെയ്യുന്നുണ്ട്) പ്രകൃതിയും പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. എങ്ങനെ പ്രകൃതി കാലാവസ്ഥക്കും സമയത്തിനും അനുസരിച്ച് തീവ്ര ഗതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അതു പോലെ ബ്രാഹ്മണർക്കിത് സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള സീസണാണ്, അപ്പോൾ സീസണിനനുസരിച്ച് തീവ്ര വേഗതയിൽ സമ്പാദിക്കൂ. ശരി.

സദാ ഫരിസ്ത, വേയിറ്റ്ലെസ് അതായത് ഭാരരഹിതം, ഓരോ സെക്കന്റിലും സങ്കല്പത്തിലും പഴയതിനെ ഭസ്മമാക്കുന്ന ഭാവിയിലേക്കു സമ്പാദിക്കുന്ന, സദാ വിശ്വ സേവാധാരി സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും മഹാദാനിയായി ദാനം ചെയ്യുന്ന തന്റെ ശക്തികളുടെ ഖജനാവിൽ സമ്പന്നമാകുന്ന ശക്തികളിലൂടെ വരദാനിയാകുന്ന ദയാഹൃദയരായ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ വിശ്വ മംഗളകാരി ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോട്:-

സദാ സ്വചിന്തനവും ശുഭചിന്തനവുമാകുന്ന രണ്ടു സ്റ്റേജുകളിലാണോ? ശുഭചിന്തനമുണ്ടാകുമ്പോൾ വ്യർത്ഥം സമാപ്തമാകുന്നു. വ്യർത്ഥമുണ്ടെങ്കിൽ ശുഭചിന്തനത്തിന്റെ അനുഭവം കുറവാണ്. എങ്ങനെ ഒരു പ്രാവശ്യം വളരെ നല്ലൊരു സാധനത്തിന്റെ സ്വാദറിഞ്ഞാൽ മോശമായ സാധനം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സങ്കല്പം പോലും വരാതാകുമോ അതുപോലെ ശുഭചിന്തനത്തിൽ കഴിയുന്ന ആളിന് വ്യർത്ഥചിന്തനം ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. ചിന്തിക്കുക എന്നാൽ അർത്ഥം അതിന്റെ സ്വരൂപമായി മാറുക. എങ്ങനെ സാഗരത്തിൽ കഴിയുന്ന ജീവ ജന്തുക്കൾ സാഗരവുമായി ലയിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, പുറത്തു വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മത്സ്യം പോലും വെള്ളത്തിനകത്താണ് പുറത്തു വന്നാൽ തീർന്നു. സാഗരം അഥവാ ജലം തന്നെയാണ് അവരുടെ ലോകം, ഇതിനു വെളിയിലുള്ള വലിയ ലോകം അവർക്കൊന്നുമല്ല, അതുപോലെ ജ്ഞാനസാഗരനായ ബാബയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ബാബ അതായത് സാഗരം തന്നെയാണ് ലോകം. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ അതോ പുറത്തൊക്കെ കറങ്ങി നടക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ? ഈ അനുഭവം ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്ന അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുക, സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുക ഇതൊന്നുമുണ്ടാകില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഈ ബ്രഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖത്തെക്കുറിച്ചറിയൂ. ബ്രാഹ്മണരെ കൂടുമി എന്നു പറയാറുണ്ട്, കൂടുമി എന്നാൽ ഉയർന്ന സ്റ്റേജ്. അഥവാ ഇവിടം വരെ എത്തിയില്ലെങ്കിൽ വിജയത്തിന്റെ കൊടി പാറുന്നതെങ്ങനെ? ഉയർന്ന സ്റ്റേജിൽ എത്തിയതിനു ശേഷം കൊടി പാറിക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയാം വിജയിച്ചു എന്ന്.

വർത്തമാന സമയത്തെ പുരുഷാർത്ഥമെന്താണ്? കേൾക്കുക കേൾപ്പിക്കുക നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അനുഭവിയാകണം. അനുഭവിക്ക് പ്രഭാവം കൂടുതലുണ്ടാകും. ഒരു കാര്യം അനുഭവി കേൾപ്പിക്കുന്നതും കേട്ടിട്ട് കേൾപ്പിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകില്ലേ? ലോകരും അനുഭവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യോഗ ശിബിരങ്ങളിൽ വിശേഷമായി അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? കാരണം അനുഭവി ആകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമിതാണ് - കേൾപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അനുഭവം ചെയ്തിപ്പിക്കുക. അനുഭവം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും - അതിനുള്ള ഏതു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം? എങ്ങനെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ഒരു കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തുന്നതിനു മുൻപായി തികച്ചും ഏകാന്തതയിൽ കഴിയുന്നുവോ, അതുപോലെ ഇവിടെയും ഏകാന്തത എന്നാൽ ഒരേ ഒരു ആളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുക, അപ്പോൾ പുറത്തേ ആകർഷണങ്ങളിൽ നിന്നും ഏകാന്തത വേണം. വെറുതെ മുറിയിൽ കൂത്തിയിരിക്കുന്ന ഏകാന്തതയല്ല, മനസ്സ് ഏകാന്തമായിരിക്കണം. മനസ്സിന്റെ ഏകാന്തത എന്നാൽ

ഒരാളുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുക, ഏകാഗ്രമാക്കുക അതു തന്നെയാണ് ഏകാന്തത. ഏകാന്തതയിലേക്കു പോയി കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തുന്നു. നാലു ഭാഗത്തേയും വൈഭവേഷനിൽ നിന്നും ഉപരിയായി പോകുന്നതുപോലെ ഇവിടെയും സ്വയത്തെ ആകർഷണത്തിനുപരിയായി കൊണ്ടുപോകണം. അങ്ങനെയും ചിലരുണ്ട്, അവർക്ക് ഏകാന്തത ഇഷ്ടമല്ല, സംഘടനയിൽ കഴിയുക, ചിരിക്കുക, സംസാരിക്കുക ഇതെല്ലാം കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാലിത് ബാഹർമുഖതയാണ്. ഇപ്പോൾ സ്വയത്തെ ഏകാന്തവാസിയാക്കു അതായത് സർവ്വ ആകർഷണങ്ങളിൽ നിന്നും വൈഭവേഷനുകളിൽ നിന്നും അന്തർമുഖമാക്കു. ഈ അഭ്യാസം മാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു സമയമാണ് വരുന്നത്. പുറത്തെ ആകർഷണങ്ങളിലേക്കു വശപ്പെടുന്ന അഭ്യാസമാണു ഉള്ളതെങ്കിൽ സമയം ചതിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ വരും ഈ അഭ്യാസമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആധാരമായി കാണപ്പെടില്ല. ഏകാന്തവാസി എന്നാൽ അനുഭവി മുർത്തി. ദില്ലിയിലുള്ളവർ സേവനത്തിനും മറ്റും നിമിത്തമായതുപോലെ ഈ വിശേഷതയിലും നിമിത്തമായി തീരു. അപ്പോൾ ഈ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവത്തെ മറ്റുള്ളവരും കോപ്പി ചെയ്യും. ഇത് വലുതിലും വലിയ സേവനമാണ്. സംഘടിത രൂപത്തിലും വ്യക്തിഗത രൂപത്തിലും രണ്ടു രൂപത്തിലും ഈ അഭ്യാസത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം പരത്തു. ശരി.

വരദാനം- സ്വപരിവർത്തനത്തിലൂടെ വിശ്വപരിവർത്തന കാര്യത്തിൽ ഹൃദയത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ട സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്ന സിദ്ധി സ്വരൂപരായി ഭവിക്കൂ!

ഓരോരുത്തരും സ്വപരിവർത്തനത്തിലൂടെ വിശ്വപരിവർത്തനം നടത്തുന്ന സേവനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഈ വിശ്വ പരിവർത്തനം നടത്തുക തന്നെ വേണം എന്ന ഉണർവും ഉത്സാഹവുമുണ്ട്, പരിവർത്തനം നടക്കണം എന്ന നിശ്ചയവുമുണ്ട്. ധൈര്യമുള്ളിടത്ത് ഉണർവും ഉത്സാഹവുമുണ്ട്. സ്വപരിവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമേ വിശ്വ പരിവർത്തന കാര്യത്തിൽ ഹൃദയത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ട സഫലത പ്രാപ്തമാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ സഫലത അപ്പോഴേ ലഭിക്കൂ എപ്പോഴാണോ ഒരേ സമയത്ത് ചിന്തകളും വാക്കും വൈഭവേഷനും മൂന്നും ശക്തിശാലിയാകുന്നത്.

സ്റ്റോഗൻ - എപ്പോഴാണോ സംസാരത്തിൽ സ്നേഹവും സംയമനവും ഉണ്ടാകുന്നത് അപ്പോൾ വാക്കുകളിൽ എനർജി സംഭരിക്കപ്പെടും.